

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014387
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014387.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného Z. T., nar. X.X.XXXX v K., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.7.2019, sp.zn. 6Pp/103/2019, na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Z. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 22.7.2019, sp. zn. 6Pp/103/2019 zamietol podľa § 415 ods.1 Tr.por. s použitím § 66 ods.1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného Z. T. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/6/2013 zo dňa 22.02.2018 a to:

- súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, ktorý vykonal dňa 18.3.2018,
- súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zákona, pre prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorý má po započítaní výkonu trestu v inej veci predpokladane vykonať dňa 17.7.2020,
- súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má po započítaní trestu v inej veci vykonať dňa 17.10.2020.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený Z. T. sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 15. augusta 2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2019 v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže

vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, keď odsúdenému bol celkom 7 krát uložený disciplinárny trest; veľké riziko recidívy vzhľadom na trestnoprávnu minulosť odsúdeného) - nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Negatívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu (doposiaľ bol 7 krát disciplinárne potrestaný) nemôže byť preto (napriek vykonaniu zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu /trestov/) považované za splnenie zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu (u odsúdeného pritom ani jeden z týchto predpokladov nebol splnený) bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru. Z hodnotenia odsúdeného Z. T. riaditeľom Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že podmiennečné prepustenie odsúdeného sa neodporúča, keďže ten nepreukazuje splnenie podmienok na kladné rozhodnutie o jeho návrhu, jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, keď za rizikové faktory sa považuje najmä opakované páchanie trestnej činnosti, nekritický postoj k trestnej činnosti a experimentovanie s drogami.

Negatívny charakter má aj správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený Z. T. pácha úmyselné trestné činy rovnakého charakteru. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov obdobnej povahy a z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného Z. T. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.